

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžo/48/2016
Identifikačné číslo spisu: 3115219954
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3115219954.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. U., bytom S. proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Považská Bystrica o preskúmanie zákonnosti platobného výmeru žalovaného zo dňa 03. decembra 2004 č. 2004/2/OP/6283, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03. marca 2016, č.k. 11S/102/2015-31, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03. marca 2016, č.k. 11S/102/2015-31 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením zo dňa 03. marca 2016, č.k. 11S/102/2015-31 Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 03. decembra 2004 č. 2004/2/OP/6283 z dôvodu, že žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, keďže išlo o rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť bez vyčerpania vo veci prípustných riadnych opravných prostriedkov.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, zopakujúc hmotnoprávne dôvody svojej žaloby.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s ustanovením § 492 ods. 2 SSP sa odvolací súd v konaní riadil ustanoveniami O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je

dôvodné, napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je vo výroku správne a preto toto rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov je v zásade preskúmateľná súdmi, avšak preskúmateľnosť je limitovaná ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. K obmedzeniam, ktoré O.s.p. stanovuje, patrí tiež predpoklad, že žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. musí byť napadnuté rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní vo veci prípustných riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť. Táto podmienka vychádza z chápania správneho súdnictva ako tzv. ultima ratio, teda posledného možného spôsobu nápravy. Zákonodarcu predpokladá, že ak v správnom konaní došlo k pochybeniu, ktoré mohlo mať dopad na práva a povinnosti účastníkov konania, takúto chybu je potrebné odstrániť predovšetkým už v správnom konaní. Opačný prístup by bol neprípustným zásahom do delenia výkonnej (správny orgán) a súdnej moci v štáte.

Takisto je potrebné poukázať na princíp „práva patria bdelym“, t.j. pokiaľ mal žalobca za to, že v jeho veci bolo nesprávne rozhodnuté, mal možnosť podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolanie, o čom bol riadne poučený. Toto sa však nestalo a platobný výmer zo dňa 03. decembra 2004, č. 2004/2/OP/6283 nadobudol právoplatnosť bez vyčerpania vo veci prípustného riadneho opravného prostriedku. Ustanovenie § 247 ods. 2 O.s.p. však nepripúšťa, aby správne sudy konali o žalobe proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ak proti takémuto rozhodnutiu bolo prípustné odvolanie a žalobca ho nepodal.

Prvostupňový súd teda rozhodol správne, keď konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil bez hmotnoprávneho posúdenia veci, pretože žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom a z uvedených dôvodov aj odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.